

JAUNIEJI MIŠKO BIČIULIAI SUSIBŪRĖ ANYKŠČIUOSE

Jauniesiems miško bičiuliams nėra gražesnio ir turtingesnio metų laiko už rudenį, kai miškai puošiasi įvairiaspalviais drabužiais, spindi auksu ir purpuru. Miško žvėreliai šnara krūmynuose, pripildę urvelius gilių ir sėklų, kloja minkštus patalus ir puošiasi tankiu, švelniu žeminiu kailiu...

Kol dienos dar nešaltos, kol dar nesumigusi gamta, Prienų r. Šilavoto pagrindinės mokyklos jaunieji gamtos mylėtojai ankstų spalio 20-osios rytą skubėjo į JMB sambūrio šventę Anykščiuose. Šie metai sambūriui ypatingi – 40 metų jubiliejus. Taigi jau 40 metų visi Lietuvos jaunieji miško bičiuliai buriasi, siekdami pažinti ir išsaugoti didžiausią mūsų turtą – miškus ir jų gyventojus. Šiomet į šventę susirinko virš 500 sambūrio narių iš 29 miškų urėdijų.

Šventės pradžioje visus pasveikino Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos viceministras Linas Jonaitis, Lietuvos Respublikos Aplinkos ministerijos bei Generalinės miškų urėdijos vyresnioji specialistė Eglė Monkevičienė, Anykščių miškų urėdas Sigitas Kinderis, Anykščių krašto atstovai. Tada įdomiai savo veiklas pristatė daugelis jaunųjų miško bičiulių.

Linksmą nuotaiką nuolat su muzikine programa „Išgirsti gamtą“ palaikė mimų grupė „Neteisėtai padaryti“.

Mokiniai turėjo progos užsiimti įvairiomis veiklomis. Viena iš jų – programa „Message–box“, paremta fantazija ir noru kurti. Tai alternatyva virtualioms žinutėms, kvietimas atitraukti akis nuo planšetinio kompiuterio ar telefono ir susitikti su kitu žmogumi. Tai gali būti kvietimas kavos, apkabinimas, sveikinimai, komplimentai. Žinutė įvairiomis formomis gali atsidurti rankinėje, kuprinėje, kišenėje... Buvo galima pasigaminti kvepiantį kankorėžį iš natūralių gamtinių medžiagų (eglės, pušies kankorėžių, levandų, kedrų aliejų). Dar kiti iš gamtinės žaliavos gamino įvairias JMB emblemas, ženkliukus. Po įvairių veiklų visos būrelių komandos dalyvavo protmūšyje. Nugalėtojus apdovanojo JMBS veiklos vykdytoja Jūratė Morkvėnaitė – Paulauskienė.

Pasistiprinę kareiviška koše, atsigėrę karštos arbatos, Anykščių regioninio parko direkcijos direktoriaus Kęstučio Šerepkos kvietimu vaikščiojome Medžių lajos taku. Šis takas, vinguriuojantis Anykščių šilelyje – vienintelis ne tik Baltijos šalyse, bet ir Rytų Europoje. Takas prasideda netoli Puntuko akmens ir pamažu kyla medžių laja iki 21 metro aukščio. Jis vingiuoja medžių viršūnėmis 300 metrų ir veda į bokštą su 34 metrų aukščio apžvalgos aikšte. Nuostabu buvo apžvelgti Antano Baranausko apdainuotą Anykščių šilėlį, pasigrožėti Šventosios upės vingiais. Pasakiškai atrodė apžvalgos bokšto architektūra, sukurta pagal aukštaitišką tautinę juostą. Sužinojome, kad Medžių lajos takui įrengti buvo sunaudota 395 tonos metalo ir 1,5 tūkstančio kubinių metrų betono.

Svajonių išsipildymui beliko aplankyti Liudiškių piliakalnį – Jono Biliūno Laimės žiburį. Norėdami surasti laimę, į kalną lipome tylėdami, skaičiuodami laiptelius, apmąstydami savo lūkesčius ir tikėdami, kad savo laimės paukštį tikrai pagausime.

Už galimybę pabuvoti sambūrio šventėje nuoširdžiai dėkojame Prienų miškų urėdui Robertui Judickui ir JMBS koordinatoriui Kastyčiui Tarasevičiui.

Šilavoto pagrindinių mokyklų Jaunųjų miško bičiulių

būrelio vadovė Rita Kišonienė.